RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 102.338 van 21 december 2001
in de zaak A. 74.276/IX-2852.

In zake : Hendrik DHAESE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van BRUGGE,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. DE CLERCK,
kantoor houdende te BRUGGE,
Hoogstraat 28.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hendrik DHAESE op 7 mei 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

1. de beslissing genomen op 8 november 1996 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Brugge om tegen hem een tuchtprocedure in te stellen;
2. de beslissing genomen op 6 december 1996 door dezelfde raad voor maatschappelijk welzijn om verzoekers bezwaar tegen zijn samenstelling te verwerpen;
3. de beslissing genomen op 31 januari 1997 door dezelfde raad voor maatschappelijk welzijn om verzoeker de tuchtstraf van de waarschuwing op te leggen;
4. voor zoveel als nodig, de brief van 27 februari 1997 waarbij verzoeker de beslissing van 31 januari 1997 wordt medegedeeld, alsmede de brief van 12 maart 1997 waarbij verzoeker een afschrift van die beslissing wordt medegedeeld;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COOLEMAN, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. VERMEERSCH, die loco advocaat D. DE CLERCK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat het beroep enkel ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 31 januari 1997 waarbij aan verzoeker de tuchtstraf van de waarschuwing opgelegd wordt; dat de beslissing om een tuchtvordering in te stellen en de beslissing waarbij het tuchtcollege weigert in te gaan op de vraag om een aantal van zijn leden te wraken een voorbereidend karakter hebben en op zichzelf niet voor vernietiging vatbaar zijn; dat de kennisgeving van een overheidsbeslissing, als loutere mededeling, geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling uitmaakt;

Overwegende dat verzoeker als middel onder meer de schending aanvoert van artikel 52 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn - hierna genoemd OCMW-wet - samengelezen met artikel 307, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet, doordat de bestreden beslissing aan verzoeker bij brief van 27 februari 1997, ter post afgestempeld op 4 maart 1997, werd medegedeeld, terwijl genoemde bepalingen

voorschrijven dat beslissingen als de onderhavige, waarvan binnen tien werkdagen aan de betrokkene geen kennis wordt gegeven, als ingetrokken worden beschouwd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het middel van verzoeker "onwerkdadig, zeker ongegrond" is ; dat zij betoogt :

"1. Vooraf dient gesteld dat, als het middel gegrond zou zijn, huidig verzoek tot annulatie geen voorwerp heeft.

De sanctie wegens laattijdige mededeling is niet de 'nietigheid' van de beslissing; de laattijdigheid verwekt alleen dat de beslissing als 'ingetrokken' (d.i. : onbestaande) te beschouwen is. Tegen een als 'ingetrokken' te beschouwen beslissing is geen annulatie mogelijk.

2. Het middel is evenwel niet gegrond.

Ingevolge art. 111 van de Organieke O.C.M.W.-wet, dient van elke beslissing van het O.C.M.W., binnen de 15 dagen een afschrift gezonden te worden naar het College van Burgemeester en Schepenen en naar de Provinciegouverneur. Deze bepaling is van toepassing op tuchtprocedures.

De toezending gebeurt, in de praktijk (en ingevolge de richtlijnen van het Provinciebestuur), pas wanneer de Raad, in een latere vergadering, zijn beslissing heeft goedgekeurd. De Raad heeft in casu zijn beslissing van 31/1/1997 goedgekeurd op de vergadering van 7/3/1997, waarna pas de hoger bedoelde termijn van 15 dagen een aanvang heeft genomen. Na ontvangst kunnen het College van Burgemeester en Schepenen en/of de Provinciegouverneur tot schorsing van de beslissing overgaan binnen de 30, respectievelijk 40 dagen. In casu stuurde de Provinciegouverneur het p.v. van 31/1/1997 terug op 17/4/1997, met de melding 'mag uitwerking hebben'.

De vraag stelt zich dus vanaf wanneer de termijn van 10 werkdagen, vermeld in art. 307, 2e lid van de Nieuwe Gemeentewet, een aanvang neemt. Vermits de aanvang zeker niet de datum zelf is van de (nog goed te keuren) beslissing van 31/1/1997, is de kennisgeving, die gebeurde op 27/2/1997 (en de mededeling van een afschrift op 12/3/1997), zeker 'binnen de 10 werkdagen', in casu zelfs voor deze termijn (!), gebeurd. Meteen is deze beslissing noch als 'ingetrokken' te beschouwen, noch als 'nietig' wegens laattijdige kennisgeving te aanzien.";

Overwegende dat krachtens artikel 52 van de OCMW-wet, titel XIV van de nieuwe gemeentewet, uitgezonderd de artikelen 287, § 2, en 289 tot 296, van toepassing is op de statutaire personeelsleden van het OCMW; dat het tot voormelde titel behorend artikel 307 van de nieuwe gemeentewet als volgt luidt:

"Van de met redenen omklede beslissing wordt zonder verwijl kennis gegeven aan de betrokkene, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door overhandiging tegen ontvangstbewijs.

Wordt van de beslissing geen kennis gegeven binnen de termijn van tien werkdagen, dan wordt ze als ingetrokken beschouwd. Tuchtvervolging voor dezelfde feiten kan niet worden ingesteld.

In de kennisgeving van de beslissing wordt melding gemaakt van de bij de wet bepaalde rechtsmiddelen en van de termijn waarbinnen ze uitgeoefend kunnen worden.";

Overwegende dat artikel 53 van de OCMW-wet bepaalt dat de besluiten waarbij, bij wijze van tuchtmaatregel, een schorsing van drie maanden, een terugzetting in graad, het ontslag van ambtswege of de afzetting worden uitgesproken, worden onderworpen aan het advies van het college van burgemeester en schepenen alsmede aan de goedkeuring van de bestendige deputatie van de provincieraad en dat die besluiten bij voorraad ten uitvoer worden gelegd, tenzij de raad anders beslist;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de aan verzoeker opgelegde tuchtstraf van de waarschuwing niet aan enig goedkeuringstoezicht onderworpen was en dat zij "zonder verwijl", dat is alleszins binnen tien dagen, ter kennis van verzoeker moest worden gebracht, op straffe van als ingetrokken te worden beschouwd; dat derhalve in dezen de noodzaak van een goedkeuring door de toezichthoudende overheid hoe dan ook niet kan worden voorgewend om aan de termijn van tien dagen te ontsnappen; dat van de bestreden beslissing aan verzoeker kennis werd gegeven met een brief die als datum draagt 27 februari 1997, en als aangetekende zending verstuurd werd op 4 maart 1997; dat de verwerende partij op het standpunt blijkt te staan dat ook de eventualiteit van een facultatieve schorsings- of vernietigingsmaatregel rechtvaardigt dat de termijn van kennisgeving slechts begint te lopen nadat de termijn waarbinnen de toezichthoudende overheid die maatregel kan nemen een einde heeft genomen of althans, na goedkeuring van de notulen van de vergadering waarop de beslissing werd genomen;

Overwegende dat die opvatting echter moet worden verworpen; dat vooreerst de bewoordingen van de wet duidelijk zijn : van "de beslissing" wordt "onverwijld" kennis gegeven, de tien dagen van de vervaltermijn kunnen dan ook niet anders betekenen dan tien dagen vanaf het nemen van de beslissing waarbij de tuchtstraf is uitgesproken; dat de mogelijkheid dat de toezichthoudende overheid een toezichtmaatregel neemt niets afdoet aan het bestaan en de onmiddellijke uitvoerbaarheid van de tuchtsanctie; dat de verplichting ze onverwijld ter kennis te brengen van de betrokkene voor deze trouwens een waarborg uitmaakt en meer bepaald dient om te vermijden dat de tuchtoverheid de onzekerheid omtrent het bestaan van een tuchtmaatregel te lang in stand zou houden en zou talmen met de uitvoering ervan; dat, ten slotte, er anders over oordelen zou betekenen dat het de tuchtrechtelijk gestrafte ambtenaar vrijwel onmogelijk wordt gemaakt tijdig een bezwaar in te dienen bij de toezichthoudende overheid; dat voorts een beslissing

bestaat vanaf de dag dat ze genomen is en niet waarop de notulen waarin ze gerelateerd wordt, goedgekeurd zijn; dat het middel gegrond is;

Overwegende, wat betreft de opwerping dat de bestreden beslissing bij het gegrond bevinden van het middel niet meer vernietigd kan worden daar zij als ingetrokken en niet meer bestaande moet worden beschouwd, dat hoewel het juist is dat die beslissing haar materiële rechtskracht heeft verloren, zij haar formeel bestaan heeft behouden en zelfs niet uitgesloten kan worden geacht dat verder wordt gehandeld alsof zij wel nog materiële rechtskracht heeft; dat het daarom aangewezen is haar ook formeel uit het rechtsverkeer te verwijderen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing genomen op 31 januari 1997 door de raad voor maatschappelijk welzijn van BRUGGE om Hendrik DHAESE de tuchtstraf van de waarschuwing op te leggen.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van BRUGGE.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**